

31993L0006

L 141/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

15.3.1993

ДИРЕКТИВА 93/6/ЕИО НА СЪВЕТА
от 15 март 1993 година
относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2, първото и третото изречение от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че основната цел на Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа ⁽⁴⁾ е да се позволи на инвестиционните посредници, на които е разрешено от компетентните органи на тяхната държава-членка по произход и под надзора на същите органи, свободно да откриват клонове и да предоставят свободно услуги в други държави-членки; като има предвид, че настоящата директива предвижда съответно, координирането на правилата, уреждащи разрешаването и осъществяването на дейността на инвестиционните посредници;

като има предвид, че директивата не установява общи стандарти за собствения капитал на инвестиционните посредници и не определя размера на началния капитал на същите тези посредници; като има предвид, че тя не установява обща рамка за наблюдение на рисковете, поети от тези посредници; като има предвид, че тя препраща в някои от разпоредбите си към друга инициатива на Общността, която би имала за цел точно приемането на координирани мерки в тези области;

като има предвид, че приетият подход е с оглед осъществяването само на съществената хармонизация, която е необходима и достатъчна за осигуряване на взаимното признаване на разрешения и на системи за разумен надзор; като има предвид, че приемането на мерки за координация на определянето на собствения капитал на инвестиционните посредници, определянето размера на началния им капитал и обща рамка за наблюдение и контрол на рисковете, които поемат инвестиционните посредници, са основни аспекти на хармонизацията, необходима за постигане на взаимно признаване в рамките на вътрешния финансов пазар;

като има предвид, че е целесъобразно да се установят различни размери на началния капитал в зависимост от обхвата от дейности, които инвестиционните посредници имат разрешение да приемат;

като има предвид, че на вече създадените инвестиционни посредници трябва да им бъде разрешено, при определени условия, да продължат дейността си даже и да не отговарят на изискването за минималния размер на началния капитал, определен за нови посредници;

като има предвид, че държавите-членки могат също да установят по-строги правила от предвидените в настоящата директива;

като има предвид, че настоящата директива представлява част от по-широка международна инициатива за постигане на сближаване на действащите правила относно надзора на инвестиционните посредници и кредитните институции (за по-кратко наричани събирателно „институциите“);

⁽¹⁾ ОВ С 152, 21.6.1990 г., стр. 6 и
ОВ С 50, 25.2.1992 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ С 326, 16.12.1991 г., стр. 89 и
ОВ С 337, 21.12.1992 г., стр. 114.

⁽³⁾ ОВ С 69, 18.3.1991 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27.

като има предвид, че основните общи стандарти за собствения капитал на институциите са главната характеристика на вътрешния пазар в сектора на инвестиционните услуги, тъй като

собственият капитал осигурява приемствеността на институциите и защитата на инвеститорите;

като има предвид, че в единния финансов пазар институциите, независимо дали те са инвестиционни посредници или кредитни институции, пряко се конкурират помежду си;

като има предвид, че следователно е желателно да се постигне равнопоставеност при третирането на кредитните институции и инвестиционните посредници;

като има предвид, че що се отнася до кредитните институции, вече са установени общи стандарти за надзора и наблюдението на кредитните рискове в Директива 89/647/ЕИО на Съвета от 18 декември 1989 г. относно коефициента на платежоспособност на кредитните институции ⁽¹⁾;

като има предвид, че е необходимо да се разработят общи стандарти относно пазарните рискове, на които са изложени кредитните институции и да се осигури допълнителна рамка за надзора на рисковете, на които са изложени институциите, по-конкретно пазарните рискове, и по-специално позиционните рискове, рисковете от контрагента и сетълмент рисковете и валутните рискове;

като има предвид, че е необходимо да се въведе понятието „търговски портфейл“, включващо позициите в ценни книжа и други финансови инструменти, които се държат за търговски цели и подлежат главно на пазарни рискове и експозиции, свързани с определени финансови услуги, предоставяни на клиентите;

като има предвид, че е желателно институциите с незначителна по размер търговска дейност, както в абсолютен, така и в относителен смисъл, да прилагат Директива 89/647/ЕИО, а не изискванията, наложени в приложения I и II към настоящата директива;

като има предвид, че е важно наблюдението на рисковете, свързани със сетълмента/доставката, да отчита съществуването на системи, предлагащи адекватна защита, която намалява този риск;

като има предвид, че при всички случаи институциите трябва да спазват настоящата директива по отношение покритието на валутните рискове за цялостната си дейност; като има предвид, че по-ниските капиталови изисквания трябва да бъдат наложени за валутните позиции, които са тясно взаимосвързани, независимо дали това е статистически потвърдено или произтича от задължителни междуправителствени споразумения, конкретно с оглед създаване на Европейския паричен съюз;

като има предвид, че съществуването във всички институции на вътрешни системи за наблюдение и контрол на лихвените рискове за цялостната им дейност, е особено важен начин за свеждане до минимум на тези рискове; като има предвид, че тези системи следва да подлежат на преглед от страна на компетентните органи;

⁽¹⁾ ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 14. Директива, изменена с Директива 92/30/ЕИО (ОВ L 110, 28.4.1992 г., стр. 52).

като има предвид, че Директива 92/121/ЕИО на Съвета от 21 декември 1992 г. относно наблюдението и контрола на големите експозиции на кредитните институции ⁽²⁾ няма за цел да установи общи правила за наблюдение на големите експозиции при дейностите, които главно са изложени на пазарни рискове; като има предвид, че директивата се позовава на друга инициатива на Общността, която има за цел приемането на необходимата координация на методите в тази област;

като има предвид, че е необходимо приемането на общи правила за наблюдението и контрола на големите експозиции на инвестиционните посредници;

като има предвид, че за собствения капитал на кредитните институции вече има определение в Директива 89/299/ЕИО на Съвета от 17 април 1989 г. относно собствения капитал на кредитните институции ⁽³⁾;

като има предвид, че основата на определението на собствения капитал на институциите следва да бъде това определение;

като има предвид, че въпреки това, съществуват причини, поради които по смисъла на настоящата директива определението за собствения капитал на институциите може да се различава от това в горепосочената директива, за да се отчете спецификата на дейностите, извършвани от тези институции, които включват главно пазарните рискове;

като има предвид, че Директива 92/30/ЕИО на Съвета от 6 април 1992 г. относно надзора на кредитните институции на консолидирана основа ⁽⁴⁾ посочва принципа на консолидирането; като има предвид, че тя не постановява общи правила за консолидирането на финансовите институции, които извършват дейност, принципно изложена на пазарни рискове; като има предвид, че директивата се позовава на друга инициатива на Общността, която цели приемането на координирани мерки в тази област;

като има предвид, че Директива 92/30/ЕИО не се отнася до групи, които включват едно или повече инвестиционни посредници, но не и кредитни институции; като има предвид, че бе сметнено за желателно да се предвиди обща рамка за въвеждането на надзора на инвестиционните посредници на консолидирана основа;

като има предвид, че понякога може да се наложи техническата адаптация на подробните правила, посочени в настоящата директива, за да отчете развитието в областта на инвестиционните услуги; като има предвид, че Комисията ще предложи съответно необходимата адаптация;

като има предвид, че Съветът следва на по-късен етап да приеме разпоредба за адаптирането на настоящата директива към техническия прогрес в съответствие с Решение 87/373/ЕИО на Съвета от 13 юли 1987 г., което установява процедурите за упражняване на

⁽²⁾ ОВ L 29, 5.2.1993 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 124, 5.5.1989 г., стр. 16. Директива, последно изменена с Директива 92/30/ЕИО (ОВ L 110, 24.9.1992 г., стр. 52).

⁽⁴⁾ ОВ L 110, 28.4.1992 г., стр. 52.

правомоощията по прилагане, предоставени на Комисията ⁽¹⁾; като има предвид, междувременно, че Съветът по предложение на Комисията би трябвало да осъществи тези адаптации;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за преразглеждане на настоящата директива в срок от три години от датата на прилагането ѝ, разгледана в светлината на опита, процесите на финансовите пазари и работата на регулаторните органи на международни форуми; като има предвид, че това преразглеждане следва също да включва евентуален преглед на списъка от области, които могат да бъдат обект на техническа адаптация;

като има предвид, че настоящата директива и Директива 93/22/ЕИО за инвестиционните услуги в областта на ценните книжа са в такава тясна взаимовръзка, че тяхното влизане в сила на различни дати би довело до нарушаване на конкуренцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Държавите-членки прилагат изискванията на настоящата директива към инвестиционните посредници и кредитните институции, съгласно определението в член 2.

2. Държава-членка може да наложи допълнителни или по-строги изисквания за инвестиционните посредници и кредитните институции, на които е издала разрешение.

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

1. *кредитни институции* са всички институции, които отговарят на определението от член 1, първо тире от Първа директива (77/780/ЕИО) на Съвета от 12 декември 1977 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с достъпа и упражняването на дейност на кредитните институции ⁽²⁾, които подлежат на изискванията, предвидени от Директива 89/647/ЕИО;
2. *инвестиционни посредници* са всички институции, които отговарят на определението от член 1, точка 2 от Директива 93/22/ЕИО, които подлежат на изискванията, предвидени от същата директива, с изключение на:
 - кредитни институции,
 - местно предприятие съгласно определението в точка 20, и

— предприятия, които само получават и предават нареждания от инвеститори, без да държат пари или ценни книжа на свои клиенти, или които по тази причина не могат в който и да било момент да задлъжняват към клиентите си;

3. *институции* означава кредитни институции и инвестиционни посредници;
4. *признати инвестиционни посредници на трети страни* са предприятията, които, ако са учредени в рамките на Общността, биха били обхванати от определението за инвестиционни посредници по точка 2, които са получили разрешение в трета страна, подлежат и спазват надзорните правила, считани от компетентните органи като поне толкова строги, колкото и включените в настоящата директива;
5. *финансови инструменти* са инструментите, изброени в раздел Б от приложението към Директива 93/22/ЕИО;
6. *търговският портфейл* на една институция включва следното:
 - a) собствените позиции на институцията във финансови инструменти, държани за препродажба и/или които се поемат от институцията предвид реализиране на печалба в краткосрочен план от действителни и/или очаквани разлики между покупните и продажните им цени, или от други колебания в цената или лихвените проценти, и позициите, произтичащи от едновременни покупки и продажби, извършени за собствена сметка (*matched principal broking*), или позиции, поети за хеджиране на други елементи от търговския портфейл;
 - b) експозициите, в резултат на неуредени сделки, безплатни доставки и извънборсови (ИБ) дериватни инструменти, посочени в параграфи 1, 2, 3 и 5 от приложение II, експозициите, свързани с репо споразумения и заемане на ценни книжа, които имат за основа ценни книжа, включени в търговския портфейл, съгласно определението в буква а), посочени в параграф 4 от приложение II, тези експозиции, които са свързани с репо споразумения и получаване на заем на ценни книжа, посочени в същия параграф, при условие че компетентните органи дадат одобрението си, които отговарят или на условия i), ii), iii) и v), или на условия iv) и v) както следва:
 - i) експозициите се оценяват ежедневно по пазарна стойност в съответствие с процедурите, предвидени в приложение II;
 - ii) обезпечението се коригира с оглед отчитане на съществени промени в стойността на ценните книжа, включени в конкретното споразумение или сделка съгласно правило, одобрено от компетентните органи;

⁽¹⁾ ОВ L 197, 18.7.1987 г., стр. 33.

⁽²⁾ ОВ L 322, 17.12.1997 г., стр. 30. Директива, изменена с Директива 89/646/ЕИО (ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1).

- iii) споразумението или сделката предвижда вземанията на институцията да бъдат автоматично или незабавно прихващани срещу вземанията на контрагента в случай на неизпълнение на последния;
 - iv) съответното споразумение или сделка е между професионалисти;
 - v) тези споразумения и сделки са ограничени в приетите и разумни граници, като изкуствените сделки, особено такива, които не са от краткосрочен характер, се изключват; и
 - в) експозициите под формата на такси, комисионни, лихви, дивиденди и марж по търгуваните на борсата деривати, които са пряко свързани с позициите, включени в търговския портфейл, посочена в параграф 6 от приложение II.
- Конкретни позиции се включват или изключват от търговския портфейл в съответствие с обективните процедури включително, при необходимост, и счетоводните стандарти в съответната институция, тъй като тези процедури и последователното им прилагане са предмет на преглед от страна на компетентните органи;
7. *предприятието майка, дъщерните предприятия и финансовите институции* се определят в съответствие с член 1 от Директива 92/30/ЕИО;
 8. *финансов холдинг* е финансова институция, дъщерните предприятия на която са изключително или главно кредитни институции, инвестиционни посредници или други финансови институции, от които поне една е кредитна институция или инвестиционен посредник;
 9. *рисковото тегло* е степента на кредитен риск, приложима към съответните контрагенти съгласно Директива 89/647/ЕИО. От друга страна, на активи, които представляват вземания и други експозиции към инвестиционните посредници или признати инвестиционни посредници от трети страни, както и на експозиции към признати клирингови къщи и борси, се дават същите тегла, като тези, които се дават в страната, където съответният контрагент е кредитна институция;
 10. *извънборсови дериватни инструменти* са лихвените и валутни договори, посочени в приложение II към Директива 89/647/ЕИО и задбалансовите договори върху ценни книжа, при условие че такива договори не се търгуват на официалните борси, където са предмет на изисквания за ежедневни маржове и, в случаите на валутни договори, че всеки такъв договор е с първоначален падеж над 14 календарни дни;

11. *регулиран пазар* е пазарът, който отговаря на определението от член 1, параграф 13 на Директива 93/22/ЕИО;
12. *квалифицирани позиции* са дългите и къси позиции при активите, посочени в член 6, параграф 1, буква б) от Директива 89/647/ЕИО и при дълговите инструменти, емитирани от инвестиционните посредници или от признати инвестиционни посредници на трети страни. Това са също така дългите и къси позиции при дълговите инструменти при положение, че тези инструменти отговарят на следните условия: тези инструменти трябва първо да бъдат листвани на поне един регулиран пазар в държава-членка или на фондова борса на трета страна, при условие че тази борса се признава от компетентните органи на съответната държава-членка; и второ, и двете се считат от съответната институция за достатъчно ликвидни, и поради платежоспособността на емитента, подлежат на определена степен на риск от неизпълнение, съпоставим или по-нисък от този на активите, посочени в член 6, параграф 1, буква б) от Директива 89/647/ЕИО; начинът, по който инструментите се оценяват, подлежи на проверка от компетентните органи, които могат да отхвърлят преценката на институцията, ако считат, че съответните инструменти подлежат на твърде висок риск от неизпълнение, за да се приемат за квалифицирани позиции.

Независимо от по-горното и до постигане на по-нататъшна координация компетентните органи имат свобода на действие да признаят като квалифицирани позиции инструментите, които са достатъчно ликвидни и поради платежоспособността на емитента подлежат на определена степен на риск от неизпълнение, съпоставим или по-нисък от този на активите, посочени в член 6, параграф 1, буква б) от Директива 89/647/ЕИО. Рискът от неизпълнение, свързан с тези инструменти, трябва да е бил оценен на това ниво от поне две агенции за кредитен рейтинг, признати от компетентните органи или от поне една такава агенция за кредитен рейтинг, стига да не им бъде присъден рейтинг под това ниво от друга агенция за кредитен рейтинг, призната от компетентните органи.

Компетентните органи, обаче, могат да се откажат от условието, посочено в предходното изречение, ако преценят, че то е неуместно като се отчитат, например, характеристиките на пазара, емитента, емисията, или друга комбинация от тези характеристики.

Освен това, компетентните органи изискват от институциите да прилагат максималните тегла, посочени в Таблица 1 на параграф 14 от приложение I за инструментите, които показват особен риск поради недостатъчната платежоспособност на емитента или недостатъчната ликвидност.

Компетентните органи на всяка държава-членка предоставят редовно на Съвета и на Комисията информация относно методите, използвани за оценка на квалифицираните позиции,

- по-конкретно методите, използвани за оценка на равнището на ликвидност на емисията и платежоспособността на емитента;
13. *позиции на централното правителство* са дългите и къси позиции в активите, посочени в член 6, параграф 1, буква а) от Директива 89/647/ЕИО и тези, на които е дадено тегло 0 % в член 7 от същата директива;
14. *конвертируема* е тази ценна книга, която по избор на държателя може да бъде разменена за друга ценна книга, която най-често е капиталов инструмент на емитента;
15. *варант* е инструмент, който дава право на неговия притежател да закупи определен брой обикновени акции или облигации на определена цена до изтичане датата на варанта. Те могат да бъдат изплатени чрез предоставянето на ценните книжа или тяхната равностойност в брой;
16. *покрит варант* е инструментът, емитиран от институция, различна от емитента на базисния инструмент, даващ право на притежателя му да закупи определен брой обикновени акции или облигации на определена цена или правото да си обезпечи печалба или предотврати загуба спрямо колебанията на индекс, свързан с някой от финансовите инструменти, посочени в раздел Б от приложението към Директива 93/22/ЕИО до изтичане датата на варанта;
17. *репо сделка и обратна репо сделка* е споразумение, в което една институция или нейн контрагент прехвърля ценни книжа или гарантирани права, свързани с правото на собственост върху ценните книжа, в случаите когато тази гаранция се издава от призната борса, която държи правата върху ценните книжа, и споразумението не позволява на институцията да прехвърли или заложи конкретна ценна книга на повече от един контрагент едновременно, съгласно ангажмента за обратното им изкупуване (или заменени ценни книжа със същата характеристика) на определена цена на определена бъдеща дата, или която ще се определи от прехвърлителя, тъй като това е *репо сделка* за институцията, продаваща ценните книжа, и *обратна репо сделка* за институцията, която ги купува.
- Обратна репо сделка се счита за сделка между професионалисти, когато контрагентът подлежи на надзорната координация на общностно равнище или е кредитна институция от Зона А съгласно определението в Директива 89/647/ЕИО или е признат инвестиционен посредник от трета страна, или когато споразумението се сключва с призната клирингова къща или борса;
18. *даване в заем на ценни книжа и вземане в заем на ценни книжа* са сделки, при които една институция или нейният контрагент извършват прехвърляне на ценни книжа срещу подходящо обезпечение, като заемополучателят поема задължението да върне еквивалентни ценни книжа на бъдеща дата или при поискване от прехвърлителя ще направи това, като тази сделка е *даване в заем на ценни книжа* за институцията, прехвърляща ценните книжа, и *вземане в заем на ценни книжа* за институцията, на която те се прехвърлят.
- Вземането в заем на ценни книжа се счита за сделка между професионалисти, когато насрещната страна подлежи на надзорна координация на общностно равнище или е кредитна институция от Зона А съгласно определението в Директива 89/647/ЕИО, или е признат инвестиционен посредник от трета страна, или когато сделката се сключва с призната клирингова къща или борса;
19. *член на клирингова институция* е член на борсата или клирингова къща, който има директно договорно взаимоотношение с централния контрагент (пазарен гарант); неклиринговите членове трябва да осъществяват сделките си посредством клирингов член;
20. *местно предприятие* е предприятие, което осъществява сделки единствено за собствена сметка на борса за финансови фючъри или опции, или формира цена за сметка на други членове на същата борса, или имащо гаранция от клирингов член на същата борса. Отговорността за обезпечаване на изпълнението на сключените договори от такава фирма трябва да бъде поета от клирингов член на същата борса и тези договори трябва да бъдат взети под внимание при изчисляване на общите капиталови изисквания на клиринговия член, доколкото позициите на местната фирма са напълно отделени от тези на клиринговия член;
21. *делта* означава очакваната промяна в цената на опция като съотношение от малка промяна в цената на базисния инструмент по опционната сделка;
22. по смисъла на параграф 4 от приложение I *дълга позиция* е позицията, по която една институция е определила лихвен процент, който ще получи в определен бъдещ момент, а *къса позиция* е позицията, по която е определила лихвен процент, който ще изплати в определен бъдещ момент;
23. *собствен капитал* е собственият капитал, определен в Директива 89/299/ЕИО. Това определение може, обаче, да бъде променено в случаите, посочени в приложение V;
24. *начален капитал* означава елементите по точки 1 и 2 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО;

25. първоначален собствен капитал е сумата от елементите по точки 1, 2 и 4, минус сумата от точки 9, 10 и 11 на член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО;
26. капитал означава собствен капитал;
27. модифицираната дюрация се изчислява по формулата, посочена в параграф 26 от приложение I.

НАЧАЛЕН КАПИТАЛ

Член 3

1. Инвестиционните посредници, които държат пари и/или ценни книжа на клиенти, и които предлагат една или повече от следните услуги, имат минимален начален капитал от 125000 ECU:

- получаване и предаване на нарежданията на инвеститорите за финансови инструменти,
- изпълнение на нарежданията на инвеститорите за финансови инструменти,
- управление на индивидуалните портфейли за инвестиции във финансови инструменти,

при условие че те не извършват операции с финансови инструменти за собствена сметка или се задължават да закупят емисии на финансови инструменти на база на твърд ангажимент.

Държането на позиции във финансови инструменти, които не са включени в търговския портфейл, с цел инвестиране на собствен капитал, не се счита за вид операции, за целите на разпоредбите на първи параграф или за целите на параграф 2.

Компетентните органи могат, обаче, да разрешат на инвестиционен посредник, който изпълнява нареждания на инвеститори за финансови инструменти, да държи такива инструменти за собствена сметка, ако:

- такива позиции възникнат единствено от факта, че посредникът не е в състояние да изпълни точно заявките на инвеститорите,
- съвкупната пазарна стойност на всички тези позиции подлежи на 15 % таван от началния капитал на предприятието,
- посредникът отговаря на изискванията, посочени в членове 4 и 5, и
- такива позиции имат инцидентен и условен характер, и са строго ограничени до срока, необходим за извършване на съответната сделка.

2. Държавите-членки могат да намалят размера на сумата, посочена в параграф 1 до 50 000 ECU, когато посредникът няма разрешение да държи пари или ценни книжа на клиенти, да осъществява сделки за собствена сметка, или да се задължи да закупи емисии на база на твърд ангажимент.

3. Всички останали инвестиционни посредници трябва да имат начален капитал в размер на 730 000 ECU.

4. Предприятията, посочени в член 2, параграф 2, второ и трето тире, трябва да имат начален капитал от 50 000 ECU, доколкото те се възползват от свободата на установяване или предоставяват услуги, съгласно членове 14 или 15 от Директива 93/22/ЕИО.

5. Независимо от параграфи 1—4, държавите-членки могат да продължат разрешението на инвестиционните посредници и предприятия, включени в параграф 4, създадени преди влизането в сила на настоящата директива, собственият капитал на които е по-малък от нивата на началния капитал, посочен за тях в параграфи 1—4. Собственият капитал на такива фирми не трябва да пада под най-високото референтно равнище, изчислено след датата на уведомяване за настоящата директива. Референтното равнище е среднодневното равнище на собствения капитал, изчислено за шестмесечния период, предхождащ датата на изчисление. То се изчислява на всеки шест месеца по отношение на съответния предходен период.

6. Ако контролът на посредник или предприятие, включено в параграф 5, се поеме от физическо или юридическо лице, различно от лицето, което преди това е упражнявало контрол, собственият капитал на предприятието трябва да достигне поне нивото, посочено в параграфи 1—4, освен в следните случаи:

- i) в случай на първо прехвърляне чрез правопримемство след прилагане на настоящата директива, предмет на одобрение от компетентните органи, за не повече от 10 години след прехвърлянето;
- ii) в случай на промяна на състава на гражданско дружество (*partnership*), при условие че поне един от съдружниците към датата на прилагане на настоящата директива, остане в дружеството за не повече от 10 години след датата на прилагане на настоящата директива.

7. При определени конкретни обстоятелства и със съгласието на компетентните органи, обаче, в случай на сливане на две или повече инвестиционни посредници и/или предприятия, включени в параграф 4, собственият капитал на предприятието, формиран в резултат на сливането, не е задължително да достигне равнището, посочено в параграфи 1—4. Въпреки това, за всеки период от време, когато равнищата, посочени в параграфи 1—4, не са достигнати, собственият капитал на новото предприятие не може да спадне под общия капитал на слетите предприятия към датата на сливането.

8. Собственият капитал на инвестиционните посредници и предприятия, които попадат в приложното поле на параграф 4, не може да пада под равнището, посочено в параграфи 1—5 и 7. При все това, ако случаят е такъв, компетентните органи могат, когато обстоятелствата оправдават това, да дадат на тези предприятия ограничен срок, в който да поправят положението си или да преустановят дейността си.

ПРОВИЗИИ СРЕЩУ РИСКОВЕ**Член 4**

1. Компетентните органи изискват институциите да си осигурят собствен капитал, който винаги да е по-голям или равен на сумата от:

- i) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с приложения I, II и VI, за дейността им по търговския портфейл;
- ii) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с приложение III, за цялостната им дейност;
- iii) капиталовите изисквания, посочени в Директива 89/647/ЕИО, за цялостната им дейност, с изключение на дейността им по търговския портфейл и неликвидните активи, ако те са приспаднати от собствения капитал съгласно параграф 2, буква г) от приложение V.
- iv) капиталовите изисквания, посочени в параграф 2.

Независимо от размера на капиталовите изисквания, посочени в i) до iv), изискването за собствен капитал за инвестиционните посредници не може да бъде под размера, посочен в приложение IV.

2. Компетентните органи изискват от институциите да покриват рисковете си, свързани с дейност, която попада извън приложното поле както на настоящата, така и на Директива 89/647/ЕИО, и които се считат за сходни с рисковете, включени в тези директиви и обезпечени с адекватен по размер собствен капитал.

3. Ако собственият капитал, притежаван от една институция, падне под размера на задължителния собствен капитал, посочен в параграф 1, компетентните органи следят съответната институция да предприеме необходимите мерки за поправяне на ситуацията във възможно най-кратък срок.

4. Компетентните органи изискват от институциите да въведат системи за наблюдение и контрол на лихвения риск за цялостната си дейност, и тези системи да подлежат на преглед от страна на компетентните органи.

5. Институциите трябва да удовлетворяват изискванията на компетентните органи по отношение на използваните системи, които да са в състояние да изчисляват финансовите им позиции с приемлива точност по всяко време.

6. Независимо от параграф 1, компетентните органи могат да разрешат на институциите да изчисляват капиталовите изисквания за дейността си, свързана с търговския портфейл, по-скоро в съответствие с Директива 89/647/ЕИО, отколкото в съответствие с приложения I и II към настоящата директива, при условие че:

- i) дейността, свързана с търговския портфейл на тези институции, обичайно не надвишава 5 % от цялостната им дейност;
- ii) общият размер на позициите им в търговския портфейл обичайно не надвишава 15 млн. ECU; и

iii) дейността на тези институции в рамките на търговския им портфейл никога не превишава 6 % от цялостната им дейност и общият размер на позициите им в търговския портфейл никога не превишава 20 млн. ECU.

7. За да се изчисли съотношението на дейността по търговския портфейл спрямо общата дейност, съгласно параграф 6, i) и iii), компетентните органи могат да се позоват на комбинирания обем на балансовата и задбалансовата дейност, на отчета за приходи и разходи, или на собствения капитал на съответната институция, или на комбинация от тези мерки. Когато се оценява обемът на балансовата и задбалансовата дейност, дълговите инструменти трябва да се оценяват по пазарна стойност или по стойността на главницата, акциите по пазарната им цена и дериватите в съответствие с номиналната или пазарна стойност на базисните инструменти. Дългите и къси позиции се сумират независимо от техните знаци.

8. Ако една институция превиши за по-дълго време някое или и двете ограничения, посочени в параграф 6, i) и ii), или превиши едно или и двете ограничения, посочени в параграф 6, iii), тя трябва да отговори на изискванията, предвидени в член 4, параграф 1, i), а не на посочените в Директива 89/647/ЕИО във връзка с дейността си по търговския портфейл, както и да уведоми компетентния орган.

НАБЛЮДЕНИЕ И КОНТРОЛ НА ГОЛЕМИ ЕКСПОЗИЦИИ**Член 5**

1. Институциите наблюдават и контролират големите експозиции съгласно Директива 92/121/ЕИО.

2. Независимо от посоченото в параграф 1, институциите, които изчисляват капиталовите изисквания за дейността си по търговския портфейл в съответствие с приложения I и II, наблюдават и контролират големите експозиции в съответствие с Директива 92/121/ЕИО, при условията на изменението, включени в приложение VI към настоящата директива.

ОЦЕНЯВАНЕ НА ПОЗИЦИИ ЗА ОТЧЕТНИТЕ ЦЕЛИ**Член 6**

1. Институциите оценяват по пазарна стойност търговските си портфейли ежедневно, освен ако не са предмет на член 4, параграф 6.

2. При липса на установени налични пазарни цени, например при операциите с нови емисии на първичните пазари, компетентните органи могат да не прилагат правилото, посочено в параграф 1 и да изискат от институциите да използват алтернативни методи за оценка, при условие че тези методи са достатъчно разумни и са били одобрени от компетентните органи.

НАДЗОР НА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА

Член 7

Общи принципи

1. Капиталовите изисквания, посочени в членове 4 и 5, за институциите, които не са нито предприятия майки, нито техни дъщерни дружества, се прилагат за всеки индивидуален случай.

2. Изискванията, посочени в членове 4 и 5 за:

— всяка институция, която има кредитна институция по смисъла на Директива 92/30/ЕИО, инвестиционен посредник или друга финансова институция като дъщерно предприятие, или има участие в такава институция, и

— всяка институция, чието предприятие майка е финансова холдингова компания,

се прилагат на консолидирана основа в съответствие с методите, изложени в горепосочената директива и в параграфи 7—14 от настоящия член.

3. Когато група, включена в параграф 2, не включва кредитна институция, се прилага Директива 92/30/ЕИО и подлежи на следните адаптации:

— *финансов холдинг* е тази финансова институция, чието дъщерни предприятия са изключително или предимно инвестиционни посредници или други финансови институции, поне една от които е инвестиционен посредник,

— *холдинг със смесена дейност* е предприятие майка, различно от финансова холдингова компания или инвестиционен посредник, дъщерните дружества на което включват поне един инвестиционен посредник,

— *компетентни органи* са националните органи, оправомощени със закон или подзаконов акт да упражняват надзор върху инвестиционните посредници,

— всяка препратка към *кредитни институции* се заменя с препратка към *инвестиционни посредници*,

— в член 3, параграф 5, втора алинея от Директива 92/30/ЕИО не се прилага,

— в член 4, параграфи 1 и 2 и член 7, параграф 5 от Директива 92/30/ЕИО всяка препратка към Директива 77/780/ЕИО се заменя с препратка към Директива 93/22/ЕИО,

— по смисъла на член 3, параграф 9 и член 8, параграф 3 от Директива 92/30/ЕИО препратката към *Банковия консултативен комитет* се заменя с препратка към Съвета и Комисията,

— в член 7, параграф 4, първото изречение от Директива 92/30/ЕИО се заменя със следното:

„В случаите, когато инвестиционен посредник, финансов холдинг или холдинг със смесена дейност контролира едно или повече дъщерни предприятия, които са застрахователни предприятия, компетентните органи и органите, на които е

поверена публичната задача да упражняват надзор върху застрахователните предприятия, работят в тясно сътрудничество.“

4. Компетентните органи, които са задължени или оправомощени да упражняват надзор върху групи, включени в параграф 3 на консолидирана основа, могат до постигане на допълнителна координация по надзора на тези групи на консолидирана основа, и когато обстоятелствата го налагат, да се откажат от това задължение, при условие че всеки инвестиционен посредник в тази група:

i) използва определението за собствен капитал, посочено в параграф 9 от приложение V;

ii) отговаря на изискванията, посочени в членове 4 и 5 на индивидуална основа;

iii) въвежда системи за наблюдение и контрол на източниците на капитал и финансиране на всички други финансови институции в групата.

5. Компетентните органи изискват инвестиционните посредници в една група, която е била освободена от спазване на задължението по параграф 4, да ги уведомява за тези рискове, включително и тези, свързани със състава и източниците на техния капитал и финансиране и които биха засегнали финансовите им позиции. Ако компетентните органи тогава преценят, че финансовите позиции на тези инвестиционни посредници не са достатъчно защитени, те изискват от тях да предприемат мерки, в това число ако е необходимо и ограничения върху прехвърлянето на капитал от тези предприятия към субекти от групата.

6. Когато компетентните органи освобождават от задължението за надзор на консолидирана основа, предвидено в параграф 4, те предприемат други подходящи мерки за наблюдение на рисковете, а именно големите експозиции, на цялата група, в това число и на всяко предприятие, което не се намира в някоя от държавите-членки.

7. Държавите-членки могат да не прилагат изискванията, посочени в членове 4 и 5, на индивидуална или субконсолидирана основа, към институция, която като предприятие майка подлежи на надзор на консолидирана основа и към нейно дъщерно дружество, което подлежи на издаване на разрешение и надзор от тях, и е включено в надзора на консолидирана основа на институцията, която е негово предприятие майка.

Същото право на освобождаване се дава в случаите, когато предприятието майка е финансова холдингова компания, чието седалище е в същата държава-членка, в която се намира и институцията, при условие че подлежи на същия надзор като този, който се упражнява върху кредитните институции или инвестиционните посредници, и по-конкретно изискванията, посочени в членове 4 и 5.

И в двата случая, ако правото на освобождаване е упражнено, трябва да бъдат предприети мерки за осигуряване на задоволително разпределение на собствения капитал в групата.

8. Когато една институция, чието предприятие майка е институция, има разрешително и се намира в друга държава-членка, компетентните органи, които са издали разрешението, прилагат

правилата, посочени в членове 4 и 5, към тази институция на индивидуална, а където е уместно и на субконсолидирана основа.

9. Независимо от предвиденото в параграф 8, компетентните органи, отговарящи за издаването на разрешението на дъщерно предприятие на предприятие майка, което е институция, могат посредством двустранно споразумение да прехвърлят отговорността си за надзор върху капиталовата адекватност и големите експозиции на дъщерното предприятие на компетентните органи, които са издали разрешението и упражняват надзор върху предприятието майка. Комисията трябва да бъде информирана относно наличието и съдържанието на подобни споразумения. Тя предава тази информация на компетентните органи на другите държави-членки и на Банковия консултативен комитет и на Съвета, освен в случаите на групи, обхванати от параграф 3.

Изчисляване на изискванията на консолидирана основа

10. Когато не са упражнени правата за освобождаване, предвидени в параграфи 7 и 9, компетентните органи могат, за целите на изчисляване на капиталовите изисквания, посочени в приложение I и експозициите по отношение на клиенти, посочени в приложение VI на консолидирана основа, да позволят нетните позиции в търговския портфейл на дадена институция да се прихващат с позиции в търговския портфейл на друга институция по правилата съответно в приложения I и VI.

Освен това, те могат да разрешат валутните позиции, посочени в приложение III, в една институция, да се прихващат с валутните позиции, посочени в приложение III, в друга институция, в съответствие с правилата, изложени в приложение III.

11. Компетентните органи могат също така да разрешат прихващането на търговския портфейл и на валутните позиции на предприятия, разположени в трета страна, при едновременно изпълнение на следните условия:

- i) тези фирми да имат издадено разрешение в трета страна и или да отговарят на определението за кредитна институция, посочена в член 1, първо тире от Директива 77/780/ЕИО или да са признати инвестиционни посредници от трета страна;
- ii) тези фирми да спазват, на индивидуална основа, правилата за капиталова адекватност, равностойни на тези, които са определени в настоящата директива;
- iii) да не съществуват разпоредби в съответните страни, които биха засегнали в значителна степен прехвърлянето на средства в рамките на групата.

12. Компетентните органи могат също така да разрешат прихващането, предвидено в параграф 10, между институциите в група, чието разрешение е издадено в съответната държава-членка, при условие че:

- i) е налице задоволително разпределение на капитала в рамките на групата;

- ii) регулаторната, законовата или договорната рамка, в която оперират институциите, е такава, че гарантира взаимна финансова помощ в групата.

13. Освен това, компетентните органи могат да разрешат прихващането, предвидено в параграф 10, между институциите в една група, която отговаря на условията, посочени в параграф 12, и всяка институция, включена в същата група, която има разрешение в друга държава-членка, при условие че тази институция е задължена да изпълни капиталовите изисквания, посочени в членове 4 и 5 на индивидуална основа.

Определяне на консолидиран собствен капитал

14. При изчисляване на собствения капитал на консолидирана основа е приложим член 5 от Директива 89/299/ЕИО.

15. Компетентните органи, отговорни за упражняване на надзор на консолидирана основа, могат да признаят валидността на специфичните определения на собствения капитал, приложими за съответните институции от приложение V при изчисляване на техния консолидиран собствен капитал.

ОТЧЕТНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 8

1. Държавите-членки изискват от инвестиционните посредници и кредитните институции да предоставят на компетентните органи на държавите-членки по произход цялата информация, необходима за оценка на спазването от тяхна страна на правилата, приети в съответствие с настоящата директива. Държавите-членки следят също така механизмите за вътрешен контрол на институциите, както и административните и счетоводните им процедури да дават възможност за проверка на спазването на тези правила по всяко време.

2. Инвестиционните посредници се задължават да се отчетат пред компетентните органи по начина, посочен от последните, поне веднъж месечно в случаите, когато се касае за предприятията, обхванати от член 3, параграф 3, и най-малко веднъж на три месеца за фирмите, обхванати от член 3, параграф 1 и поне веднъж на шест месеца за предприятията, обхванати от член 3, параграф 2.

3. Независимо от параграф 2, от инвестиционните посредници, обхванати от член 3, параграфи 1 и 3, се изисква да предоставят информацията на консолидирана и субконсолидирана основа само веднъж на шест месеца.

4. Кредитните институции се задължават да се отчетат по начина, посочен от компетентните органи толкова често, колкото са задължени да отчетат съгласно Директива 89/647/ЕИО.

5. Компетентните органи задължават институциите незабавно да им се отчетат за всеки случай, при който техните контрагенти по репо споразумения и обратни репо споразумения или даване в

заем на ценни книжа или вземане в заем на ценни книжа не изпълняват задълженията си. Комисията докладва на Съвета тези случаи и последствията им върху режима на тези споразумения и сделки в настоящата директива, не по-късно от три години от датата, посочена в член 12. Този доклад описва и начина, по който институциите изпълняват приложимите за тях условия съгласно член 2, параграф 6, букви б), и) до в) и по-конкретно посочените в в). Освен това, те предоставят подробности за всички промени в относителния обем на традиционното даване в заеми и вземане на заем чрез обратни репо споразумения и сделките по вземане в заем на ценни книжа от институциите. Ако Комисията въз основа на този доклад и на друга информация направи заключение, че са необходими допълнителни защитни мерки за предотвратяване на злоупотреби, тя изготвя съответните предложения.

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

Член 9

1. Държавите-членки определят органите, които изпълняват задълженията, предвидени в настоящата директива. Те информират Комисията за това, като посочат разпределението на задълженията.
2. Органите, посочени в параграф 1, трябва да бъдат публични структури или институции, официално признати от националното законодателство или от публичните органи като част от действащата надзорна система в съответната държава-членка.
3. Съответните органи трябва да разполагат с всички правомощия, необходими за осъществяване на техните задачи, и по-конкретно за надзор върху начина на съставяне на търговските портфейли.
4. Компетентните органи на различните държави-членки работят в тясно сътрудничество при изпълнение на своите задължения, предвидени в настоящата директива, особено когато инвестиционните услуги се предоставят на база услуги или чрез откриването на клонове в една или повече държави-членки. При поискване те си предоставят информацията, която може да улесни надзора на капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции, и по-конкретно проверката на спазването на правилата, изложени в настоящата директива. Всеки обмен на информация между компетентните органи, предвиден в настоящата директива по отношение на инвестиционните посредници, е предмет на задължението за професионална тайна, предвидено в член 25 на Директива 93/22/ЕИО, а за кредитните институции, е предмет на задължението, предвидено в член 12 от Директива 77/780/ЕИО, изменена с Директива 89/646/ЕИО.

Член 10

До приемане на допълнителна директива, постановяваща разпоредби за привеждане на настоящата директива в съответствие с

техническия прогрес в областите, посочени по-долу, Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, и в съответствие с Решение 87/373/ЕИО, приема необходимите промени както следва:

- уточняване на определенията в член 2 с оглед да се осигури еднакво прилагане на настоящата директива в цялата Общност,
- уточняване на определенията в член 2 за отчитане на промените, настъпили на финансовите пазари,
- промените в размера на началния капитал, посочен в член 3 и размера, предвиден в член 4, параграф 6, за да се отчете развитието в икономическата и паричната област,
- адаптиране на терминологията и текста на определенията в зависимост от последващи актове по отношение на институции и други, свързани с това въпроси.

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 11

1. Държавите-членки могат да дадат разрешение на инвестиционни посредници съгласно член 30, параграф 1 от Директива 93/22/ЕИО, собственият капитал на които в деня на влизане в сила на настоящата директива е по-малък от посочените в член 3, параграфи 1—3 от настоящата директива нива. Във всички случаи, обаче, собственият капитал на тези инвестиционни посредници трябва да отговаря на условията, посочени в член 3, параграфи 5—8 от настоящата директива.
2. Независимо от параграф 14 от приложение I държавите-членки могат да определят изискване за специфичния риск за облигациите с тегло 10 % съгласно член 11, параграф 2 от Директива 89/647/ЕИО, равняващо се на половината от изискването за специфичен риск за отговаряща на изискванията позиция със същия остатъчен срок до падежа, като този на облигацията.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 12

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до датата, определена във втори параграф на член 31 от Директива 93/22/ЕИО. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, те съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и рецът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Комисията предоставя на Съвета, в най-кратък срок, предложения за капиталовите изисквания към търговията със стоки, техни производни и частите от предприятия за колективно инвестиране.

Съветът се произнася по предложенията на Комисията не по-късно от шест месеца преди датата на влизане в сила на настоящата директива.

КЛАУЗА ЗА ПРЕРАЗГЛЕЖДАНЕ*Член 14*

Най-късно до три години от посочената в член 12 дата Съветът, по предложение на Комисията, проучва и ако е необходимо

празглежда настоящата директива в светлината на опита от прилагането ѝ като отчита пазарните нововъведения, и по-конкретно развитието в рамките на международните форуми на регулаторните органи.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 15 март 1993 година.

За Съвета
Председател
M. JELVED

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПОЗИЦИОНЕН РИСК

ВЪВЕДЕНИЕ

Нетиране

1. Превишаването на дългите (късите) позиции на институцията над късите (дългите) позиции по същите капиталови, дългови и конвертируеми инструменти и идентичните финансови фючърси, опции, ванти и покрити ванти, е нетната позиция на всеки от тези различни инструменти. При изчисляване на нетната позиция компетентните органи допускат позициите при дериватните инструменти да се разглеждат, съгласно условията, посочени в параграфи 4—7 като позиции в базисната (или условната) ценна книга или ценни книжа. Държаните от институциите собствени дългови инструменти не се взимат под внимание при изчисляване на специфичния риск съгласно параграф 14.
2. Не се допуска нетиране между конвертируема и насрещна позиция по базисния инструмент, освен ако компетентните органи не приемат метод, при който вероятността конкретна конвертируема позиция да се конвертира е отчетена, или е налице капиталово изискване за покриване на евентуални загуби в резултат на конвертирането.
3. Всички нетни позиции, независимо от техните знаци, трябва да се конвертират на ежедневна основа в отчетната валута на съответната институция по преобладаващия спот валутен курс преди агрегирането им.

Конкретни инструменти

4. Лихвените фючърси, споразуменията за форуърдния курс (СФК) и форуърдните ангажменти за покупка или продажба на дългови инструменти се разглеждат като комбинации от дълги и къси позиции. Така например, дълга позиция по лихвен фючърс се разглежда като комбинация от заем с падеж на датата на доставка по фючърския договор и актив със същата дата на падеж, като тази на инструмента или условната позиция, която стои в основата на съответния фючърсен договор. По същия начин, продадено СФК се разглежда като дълга позиция с дата на падеж, съпадаща с датата на сепълмента плюс срока на договора, и като къса позиция, чийто падеж съпада с датата на сепълмента. Както заемът, така и активът се включват в колоната на главното управление по Таблица 1, посочена в параграф 14, за изчисляване на капитала, необходим за покриване на специфичен риск за лихвените фючърси и СФК. Форуърден ангажимент за покупка на дългов инструмент се разглежда като комбинация от заем, чийто падеж настъпва на датата на доставка и дълга (spot) позиция на самия дългов инструмент. Заемът се включва в колоната за Главното управление по Таблица 1 за целите на специфичния риск, а дълговият инструмент в същата таблица — в подходящата за него колона. Компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за фючърс, търгуван на борсата, да бъде равно на маржа, изискван от борсата, ако те са напълно убедени, че то представлява адекватно покритие на свързания с фючърската сделка риск, и че използваният за изчисление на маржа метод е равностоен на метода, използван за изчисление, посочен по-долу в настоящото приложение.
5. Опциите върху лихвени проценти, дългови инструменти, акции, индекси на акции, финансови фючърси, суапове и чуждестранни валути се разглеждат като позиции, еквивалентни по стойност на размера на базисния инструмент, към който се отнася опцията, умножен по неговата делта за целите на настоящото приложение. Последните позиции могат да се нетират срещу всяка прихващаща позиция по равностойните базисни ценни книжа или деривати. Използваната делта е тази на съответната борса, изчислената от компетентните органи или, в случаите, когато няма такава или за извънборсовите опции, тази, която е изчислена от самата институция, при условие че компетентните органи преценят за разумен използваният от институцията модел.

При все това, компетентните органи могат също да предвидят институциите да изчисляват своите делти като прилагат методологията, която е определена от компетентните органи.

Компетентните органи изискват останалите рискове, свързани с опциите, освен делта риска, да бъдат покрити. Компетентните органи могат да разрешат изискването срещу издадена опция, търгувана на борсата, да бъде равностойно на изисквания от борсата марж, ако те преценят, че той измерва достатъчно точно риска, свързан с опцията, и че използваният за изчисление на маржа метод е еквивалентен на метода на изчисление, изложен

в останалата част на настоящото приложение за такива опции. В допълнение, те могат да разрешат изискването за закупена опция, търгувана на борсата, или на извънборсовите пазари, да бъде същото като това за нейния базисен инструмент, при условие че полученото изискване не надвишава пазарната стойност на опцията. Изискването, съответстващо на писмена извънборсова опция се определя във връзка с базисния инструмент по сделката.

6. Варантите и покритите варанти се разглеждат по същия начин както опциите по параграф 5.
7. Суаповете се разглеждат за целите на лихвения риск на същата база като балансовите инструменти. По този начин, лихвеният суап, по който институцията получава плаващ лихвен процент и плаща фиксиран лихвен процент, се разглежда като равностоеен на дълга позиция по инструмент с плаващ лихвен процент с падеж, еквивалентен на периода до следващото фиксиране на лихва, и като къса позиция по инструмент с фиксиран лихвен процент със същия падеж както този на самия суап.
8. Институциите, които оценяват пазарната стойност и управляват лихвения риск на дериватните инструменти, включени в параграфи 4—7 на база на дисконтирани парични потоци, могат да използват модели на чувствителността за изчисляване на позициите, посочени по-горе, и могат да ги използват за всяка облигация, която се амортизира за остатъчния ѝ срок, вместо да изплаща цялата главница на падежа. Моделът и прилагането му от институцията трябва да бъдат одобрени от компетентните органи. Тези модели би трябвало да генерират позиции, които имат същата чувствителност към промените в лихвените проценти, както и базисните парични потоци. Тази чувствителност трябва да се оценява по отношение на независими промени на извадка от лихвени проценти за цялата крива на доходността, с поне един пункт на чувствителност за всеки от падежните интервали, включени в Таблица 2 на параграф 18. Позициите се включат при изчисляване на капиталовите изисквания съгласно разпоредбите, посочени в параграфи 15—30.
9. Институциите, които не използват моделите по параграф 8, могат вместо това, с одобрението на компетентните органи, да разглеждат като напълно прихваната всяка позиция по дериватните инструменти, включена в параграфи 4—7, която отговаря най-малко на следните условия:
 - i) позициите са с една и съща стойност и са деноминирани в една и съща валута;
 - ii) референтните лихвени проценти (за позициите с плаващ лихвен процент) или купони (за позициите с фиксиран лихвен процент) съвпадат напълно;
 - iii) следващата дата на фиксиране на лихвения процент или за позиции с фиксиран купон, остатъчният срок до падежа, съответства на следните граници:
 - по-малко от един месец оттогава: същият ден,
 - между един месец и една година оттогава: до седем дни,
 - над една година оттогава: в рамките на тридесет дни.
10. Прехвърлителят на ценни книжа или на обезпечени права, свързани с правото на собственост върху ценни книжа при споразумение за репо сделка, и кредиторът на ценни книжа при даване на ценни книжа в заем включва тези ценни книжа при изчисляването на капиталовите си изисквания по настоящото приложение, при условие че тези ценни книжа отговарят на критериите, предвидени в член 2, параграф 6, буква а).
11. Позициите в дялове от предприятия за колективно инвестиране се подчиняват на капиталовите изисквания на Директива 89/647/ЕИО, а не на изискванията за позиционен риск съгласно настоящото приложение.

Специфични и общи рискове

12. Позиционният риск по търгуван дългов или капиталов инструмент (или дериват на дългов или капиталов инструмент) се разделят на два компонента, за да се изчисли капиталът, изискван от него. Първият е неговият специфичен рисков компонент — това е рискът, свързан с промяна в цената на инструмента в резултат на фактори, отнасящи се към неговия емитент или, в случай на дериват, емитента на базисния инструмент. Вторият компонент покрива неговия общ риск — това е рискът от промяна в цената на инструмента (в случай на търгуван дългов инструмент или дериват на дългов инструмент) поради промяна в равнището на лихвените проценти или (в случай на акции или дериват върху акции) от цялостно движение на пазара на акции, несвързано с конкретни характеристики на отделните ценни книжа.

ТЪРГУВАНИ ДЪЛГОВИ ИНСТРУМЕНТИ

13. Институцията класифицира нетните си позиции в съответствие с валутата, в която са деноминирани, и изчислява капиталовите си изисквания за общия и специфичен риск във всяка индивидуална валута поотделно.

Специфичен риск

14. Институцията отнася нетните си позиции, съгласно изчисленията в съответствие с параграф 1, към съответните категории в Таблица 1 въз основа на времето до падежите им, след което ги умножава по показаните тегла. Тя сумира претеглените позиции (независимо от това дали те са къси или дълги), за да изчисли капиталовите си изисквания за покриване на специфичния риск.

Таблица 1

Позиции на главното управление	Квалифицирани позиции			Други позиции
	до 6 месеца	над 6 и до 24 месеца	над 24 месеца	
0,00 %	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

Общ риск

- а) *На база падеж*

15. Процедурата по изчисляване на капиталовите изисквания за покриване на общия риск включва два основни етапа. Първо, всички позиции се претеглят в съответствие с падежа (съгласно обяснението в параграф 16), за да се изчисли размерът на капитала, необходим за обезпечаването им. Второ, капиталовите изисквания могат да бъдат намалени, когато една претеглена позиция се държи заедно с противоположно претеглена позиция в рамките на същия падежен интервал. Намаление на изискването се допуска, когато противоположно претеглените позиции спадат към различни падежни интервали като размерът на това намаление зависи едновременно от това дали двете позиции се числят към същата зона, или не, както и от конкретните зони, към които се числят. Съществуват общо три зони (групи от падежни интервали).
16. Институцията поставя нетните си позиции в съответните падежни интервали в колона 2 или 3, според случая, в Таблица 2 на параграф 18. Тя прави това на база на времето до падежа в случаите на инструменти с фиксиран лихвен процент и на база на периода до следващо фиксиране на лихвения процент в случай на инструменти, по които лихвеният процент варира преди окончателния падеж. Тя прави разграничение между дългови инструменти с лихвен купон от 3 % или повече, и тези с купон под 3 %, като по този начин ги включва в колона 2 или колона 3 на Таблица 2. След това умножава всяка от позициите с теглото за съответния падежен интервал, посочено в колона 4 на Таблица 2.
17. След това изчислява сумата от претеглените дълги позиции и сумата от претеглените къси позиции във всеки падежен интервал. Размерът на претеглените дълги позиции, които се компенсират от размера на претеглените къси позиции в даден падежен интервал представлява съчетаната претеглена позиция в този падежен интервал, докато остатъчните дълги или къси позиции съставляват несъчетаната претеглена позиция за същия падежен интервал. След това се изчислява общия размер на съчетаните претеглени позиции във всички падежни интервали.
18. Институцията изчислява общите суми на несъчетаните претеглени дълги позиции за интервалите, включени във всяка от зоните в Таблица 2, за да получи несъчетаната претеглена дълга позиция за всяка зона. По същия начин сумата от несъчетаните претеглени къси позиции за всеки интервал в конкретна зона се сумира, за да се изчисли несъчетаната претеглена къса позиция за тази зона. Тази част от несъчетаната претеглена дълга позиция за дадена зона, която се съгласува с несъчетаната претеглена къса позиция за същата зона, е съчетаната претеглена позиция за тази зона. Тази част от несъчетаната претеглена дълга или несъчетаната претеглена къса позиция за зона, която не може да се съгласува по този начин, представлява несъчетаната претеглена позиция за тази зона.

Таблица 2

Зона	Падежен интервал		Тегло (в %)	Предполагаема промяна на лихвата (в %)
	Купон от 3 % или повече	Купон под 3 %		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Едно	0 ≤ 1 месец	0 ≤ 1 месец	0,00	—
	> 1 ≤ 3 месеца	> 1 ≤ 3 месеца	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 месеца	> 3 ≤ 6 месеца	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 месеца	> 6 ≤ 12 месеца	0,70	1,00
Две	> 1 ≤ - 2 години	> 1,0 ≤ 1,9 години	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 години	> 1,9 ≤ 2,8 години	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 години	> 2,8 ≤ 3,6 години	2,25	0,75
Три	> 4 ≤ 5 години	> 3,6 ≤ 4,3 години	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 години	> 4,3 ≤ 5,7 години	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 години	> 5,7 ≤ 7,3 години	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 години	> 7,3 ≤ 9,3 години	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 години	> 9,3 ≤ 10,6 години	5,25	0,60
	> 20 години	> 10,6 ≤ 12,0 години	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 години	8,00	0,60
	> 20 години	12,50	0,60	

19. След това се изчислява размерът на несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона едно, която се съгласува с несъчетаната претеглена позиция на зона две. Резултатът се отнася към параграф 23 като съчетана претеглена дълга (къса) позиция между зона едно и зона две. Същото изчисление се прави за тази част от несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона две, която остава, и несъчетаната претеглена дълга (къса) позиция в зона три, за да се изчисли съчетаната претеглена дълга (къса) позиция между зона две и зона три.
20. Ако пожелае, институцията може да обърне реда на изчисление в параграф 19, за да изчисли съчетаната претеглена позиция между зона две и зона три преди да изчисли тази между зона едно и зона две.
21. Останалата част от несъчетаната претеглена позиция в зона едно след това се съгласува с това, което остава за зона три след координация на последния остатък със зона две, за да се получи съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона три.
22. Остатъчните позиции след трите отделни изчисления за координация в параграфи 19, 20 и 21 се сумират.
23. Капиталовото изискване на институцията се изчислява като сумата от:
- 10 % от сбора от съчетаните претеглени позиции във всички падежни интервали;
 - 40 % от съчетаната претеглена позиция в зона едно;
 - 30 % от съчетаната претеглена позиция в зона две;
 - 30 % от съчетаната претеглена позиция в зона три;
 - 40 % от съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона две и между зона две и зона три (виж параграф 19);
 - 150 % от съчетаната претеглена позиция между зона едно и зона три;
 - 100 % от остатъчните несъчетани претеглени позиции.
- б) На база дюрация
24. Компетентните органи в държава-членка могат да разрешат на институциите общо или на индивидуална основа да използват система за изчисляване на капиталовото изискване за общия риск по търгуваните дългови инструменти, които отразяват дюрация, вместо да приложат системата, описана в параграфи 15—23, при условие че институцията извършва това последователно.

25. При такава система институцията взема пазарната стойност на всеки дългов инструмент с фиксиран лихвен процент, и оттам изчислява доходността му до падежа, което представлява косвения дисконтиращ процент за този инструмент. В случаите на инструменти с плаващ лихвен процент институцията взема пазарната стойност на всеки инструмент и оттам изчислява дохода, като допуска, че главницата е дължима при следващата промяна на лихвения процент.
26. Институцията след това изчислява модифицираната дюрация на всеки дългов инструмент на база на следната формула:

$$\text{модифицираната дюрация (MD)} = \frac{\text{дюрацията (D)}}{(1+r)}, \text{ където}$$

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}}$$

където:

r = доходността до падежа (виж параграф 25),

C_t = парично плащане в момент t ,

m = общ падеж (виж параграф 25).

27. Институцията след това причислява всеки дългов инструмент към подходящата зона в Таблица 3 въз основа на модифицираната дюрация за всеки инструмент.

Таблица 3

Зона	Модифицирана дюрация (в години)	Предполагаема промяна на лихвата (в %)
(1)	(2)	(3)
Едно	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Две	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Три	$> 3,6$	0,7

28. Институцията след това изчислява позицията, претеглена на база на дюрация за всеки инструмент като умножава пазарната ѝ стойност по модифицираната дюрация и по допускането за промяната на лихвения процент за инструмент с тази конкретна модифицирана дюрация (виж колона 3 на Таблица 3).
29. Институцията изчислява дългите и късите си позиции, претеглени на база на дюрация, в рамките на всяка зона. Размерът на съчетаните помежду си претеглени на база на дюрация дълги и къси позиции за всяка зона представляват съчетаната претеглена на база на дюрация позиция за тази зона.
- След това институцията изчислява несъчетаните претеглени на база на дюрация позиции за всяка зона. След това следват процедурите, предвидени за несъчетани претеглени позиции в параграфи 19—22.
30. Капиталовото изискване за институцията след това се изчислява като сбор от:
- 2 % от съчетаната, претеглена на база на дюрация позиция за всяка зона;
 - 40 % от съчетаните, претеглени на база на дюрация позиции между зона едно и две и между зони две и три;
 - 150 % от съчетаната, претеглена на база на дюрация позиция между зони едно и три;
 - 100 % от остатъчните несъчетани, претеглени на база на дюрация позиции.

КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ

31. Институцията сумира всички свои нетни дълги позиции и всички нетни къси позиции в съответствие с параграф 1. Сборът от двете числа представлява общата ѝ брутна позиция. Разликата между тях представлява общата ѝ нетна позиция.

Специфичен риск

32. Тя умножава цялостната си брутна позиция по 4 %, за да изчисли капиталовото си изискване срещу специфичен риск.
33. Въпреки параграф 32 компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване за покриване на специфичен риск да бъде 2 %, а не 4 % за тези портфейли от капиталови инструменти, които институцията държи, и които отговарят на следните условия:
- капиталовите инструменти да не са на емитенти, които са емитирали търгувани дългови инструменти, които понастоящем имат 8 % изискване съгласно Таблица 1, параграф 14;
 - капиталовите инструменти трябва да се разглеждат като високо ликвидни от компетентните органи в съответствие с обективни критерии;
 - нито една отделна позиция не трябва да съставлява повече от 5 % от стойността на целия портфейл от капиталови инструменти на институцията. Въпреки това, компетентните органи могат да разрешат индивидуални позиции, чиято стойност е до 10 %, при условие че общо тези позиции не превишават 50 % от портфейла;

Общ риск

34. Капиталовото изискване за покриване на общия риск е цялостната нетна позиция на институцията, умножена по 8 %.

Фючърси върху борсови индекси

35. Фючърси върху борсови индекси, дълга претеглените еквиваленти на опциите при фючърсите върху борсови индекси и борсови индекси, събирателно наричани „фючърси върху борсови индекси“, могат да бъдат разбити до позиции за всяка от съставлящите ги акции. Тези позиции могат да бъдат разглеждани като базисни позиции по съответните акции; следователно, с одобрението на компетентните органи те могат да бъдат нетирани срещу противоположните позиции по базисните капиталови инструменти.
36. Компетентните органи осигуряват всяка институция, която е нетирала позициите по една или повече от акциите, съставляващи фючърс върху борсови индекси, срещу една или повече позиции по самия фючърс върху борсови индекси, да разполага с достатъчен капитал за покриване на риска от загуби, породени от стойностите на фючърса, които не се движат в пълно съответствие със стойността на съставлящите го акции; те правят това, когато една институция държи противоположни позиции по фючърси върху индекси на акции, които не са идентични било то по отношение на техния падеж, или по отношение на състава им, или и по отношение на двете.
37. Независимо от параграфи 35 и 36, фючърсите върху борсови индекси, които се търгуват на борсата и, по мнението на компетентните органи, представляват широко диверсифицирани индекси, налагат капиталово изискване срещу общия риск от 8 %, но не и капиталово изискване срещу специфичен риск. Такива фючърси върху борсови индекси се включват при изчисляване на общата нетна позиция, предвидено в параграф 31, но не се включват при изчисляване на общата брутна позиция в същия параграф.
38. Ако един фючърс върху борсови индекси не е разбит до базисните му позиции, той се разглежда като отделна акция. Въпреки това, специфичният риск по тази отделен капиталов инструмент може да не се взема под внимание, ако съответният фючърс се търгува на борсата и по мнението на компетентните органи представлява широко диверсифициран индекс.

ПОЕМАНЕ НА ЕМИСИЯ

39. В случаите на поемане на емисия на дългови и капиталови инструменти или акции компетентните органи могат да разрешат дадена институция да използва следната процедура при изчисляване на капиталовите си изисквания. Първо, тя изчислява нетните си позиции чрез приспадане на поетите позиции, които са заявени или подпоети

от трети страни въз основа на официални споразумения; второ, тя намалява нетните позиции със следните редуциращи коефициенти:

- нулев работен ден: 100 %
- първи работен ден: 90 %
- втори и трети работни дни: 75 %
- четвърти работен ден: 50 %
- пети работен ден: 25 %
- след пети работен ден: 0 %.

За нулев работен ден се счита работният ден, на който институцията се задължава безусловно да приеме определено количество ценни книжа по договорена цена.

Трето: тя изчислява капиталовите си изисквания като използва редуцираните поети позиции. Компетентните органи следят институцията да държи достатъчен капитал срещу риска от загуба, съществуващ между времето на първоначалното задължение и първия работен ден.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СЕТЪЛМЕНТ РИСК/РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

СЕТЪЛМЕНТ РИСК/РИСК ПРИ ДОСТАВКА

1. В случаи на сделки, при които за дълговите или капиталови инструменти (с изключение на споразуменията за прави или обратни репо споразумения, даване в заем/вземането в заем на ценни книжа) няма сетълмент след датата за доставка, институцията трябва да изчисли ценовата разлика, за която тя е изложена на риск. Това е разликата между договорената сетълмент цена за конкретния дългов или капиталов инструмент и неговата пазарна стойност, когато разликата може да представлява загуба за институцията. Тя трябва да умножи тази разлика по подходящия коефициент в колона А на таблицата в параграф 2, за да изчисли капиталовото си изискване.
2. Независимо от параграф 1 институцията може, по преценка на компетентните органи, да изчисли капиталовите си изисквания чрез умножаване на договорената сетълмент цена за всяка сделка, по която не е извършено плащане между 5 и 45 работни дни след настъпване на предвидената дата по подходящия коефициент в колона Б от таблицата по-долу. От 46-ия работен ден след дължимата дата тя определя изискването да бъде 100 % от ценовата разлика, на която тя е изложена и посочена в колона А.

Брой работни дни след датата на сетълмента	Колона А (%)	Колона Б (%)
5—15	8	0,5
16—30	50	4,0
31—45	75	9,0
46 или повече	100	виж параграф 2

РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

Свободни доставки

- 3.1. Институцията е длъжна да държи капитал срещу риск от контрагента, в случаите когато:
 - i) е платила за ценни книжа преди да ги получи или е предоставила ценни книжа преди да ѝ бъде платено за тях; и
 - ii) в случай на трансгранични сделки е изминал един или повече дни от извършване на плащането или доставката.
- 3.2. Капиталовото изискване е равно на 8 % от стойността на ценните книжа или парични средства, дължими на институцията, умножени по рисковото тегло, приложимо за съответния контрагент.

Споразумения за прави и обратни репо споразумения и споразумения за даване/вземане в заем на ценни книжа

- 4.1. В случаите на споразумения за репо споразумения и даване в заем на ценни книжа с ценни книжа, включени в търговския портфейл, институцията изчислява разликата между пазарната стойност на ценните книжа и размера на ценните книжа, взети на заем от институцията, или пазарната стойност на обезпечението, когато разликата е положителна. В случаите на споразумение за обратно репо споразумения и сделки по даване в заем на ценни книжа институцията изчислява разликата между размера, който институцията е дала в заем или пазарната стойност на обезпечението и пазарната стойност на ценните книжа, които е получила, когато разликата е положителна.

Компетентните органи вземат мерки, за да се убедят, че предоставеното превизишение на обезпечението е приемливо.

Освен това, компетентните органи могат да позволят на институциите да не включват размера на превизишението на обезпечението при изчисленията, описани в първите две изречения от настоящия параграф, ако размерът на превизишаването на обезпечението е гарантирано по такъв начин, че на прехвърлителя се гарантира по всяко време, че превизишението на обезпечението ще му бъде върнато в случай на неизпълнение от страна на неговия контрагент.

Натрупаната лихва се включва в изчислението на пазарната стойност на количеството дадени в заем или заети ценни книжа и обезпечението.

- 4.2. Капиталовото изискване е 8 % от цифрата, получена в съответствие с параграф 4.1, умножена по рисковото тегло, приложимо за съответния контрагент.

Извънборсови дериватни инструменти

5. За да изчислят капиталовото изискване, отнасящо се до извънборсовите си дериватни инструменти, институциите прилагат приложение II към Директива 89/647/ЕИО в случай на лихвени и валутни договори; закупените извънборсови опции върху акции и покритите варианти подлежат на режима, предвиден за валутните договори в приложение II към Директива 89/647/ЕИО.

Рисковите тегла, които следва да се прилагат към съответните контрагенти, се определят в съответствие с член 2, параграф 9 от настоящата директива.

ДРУГИ

6. Капиталовите изисквания на Директива 89/647/ЕИО се прилагат за тези експозиции под формата на такси, комисионни, лихви, дивиденди и марж по търгуването на борсата фючърси или опционни договори, които не са включени нито в настоящото приложение или приложение I, нито се приспадат от собствения капитал съгласно параграф 2, буква г) от приложение V, и които са пряко свързани с включените в търговския портфейл пера.

Рисковите тегла, които следва да се прилагат към съответните контрагенти, се определят в съответствие с член 2, параграф 9 от настоящата директива.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВАЛУТЕН РИСК

1. Ако общата нетна валутна позиция на институцията, изчислена в съответствие с процедурата, изложена по-долу, превишава 2 % от общия собствен капитал, тя умножава превишението с 8 %, за да се изчисли изискването за собствения капитал за покриване на валутния риск.
2. Използва се двуетапно изчисление.
 - 3.1. Първо, откритите нетни позиции на институцията във всяка валута (включително отчетната валута) се изчисляват. Тази позиция се състои от сбора на следните елементи (положителни или отрицателни):
 - нетната спот позиция (т.е. всички пера от актива, минус всички пера от пасива, в това число и натрупаните лихви в разглежданата валута),
 - нетната форуърдна позиция (т.е. всички суми, които следва да се получават, минус тези, които следва да бъдат платени по форуърдните валутни сделки, включително валутните фючърси и главницата по валутните суапи, невключени в спот позицията),
 - неотменяеми гаранции (и сходни инструменти), за които е сигурно, че ще станат изискуеми,
 - нетни бъдещи приходи/разходи, все още неначислени, но вече напълно хеджирани (по преценка на отчетната се институция и с предварителното съгласие на компетентните в органи, нетни бъдещи приходи/разходи, все още неотразени в счетоводната документация, но вече напълно хеджирани чрез форуърдни валутни сделки, могат да бъдат включени тук). Подобна преценка може да се прави на последователна основа,
 - нетният делта (или на база делта) еквивалент на общия портфейл от валутни опции,
 - пазарната стойност на други (т.е. невалутни) опции,
 - всички позиции, които една институция съзнателно е поела с оглед хеджиране срещу неблагоприятния ефект на валутния курс върху капиталовото съотношение, могат да бъдат изключени от изчисляването на откритите нетни валутни позиции Такива позиции следва да бъдат от нетърговски или структурен характер като тяхното изключване и всякакви бъдещи промени в условията на изключване, изискват одобрение от компетентните органи. Същият режим при същите условия, както гореизброените, може да се приложи към позиции на институцията, свързани с пера, вече приспаднати при изчислението на собствения капитал.
 - 3.2. Компетентните органи имат право на преценка да разрешат на институциите да използват нетната си настояща стойност при изчисляване на откритата нетна позиция за всяка валута.
4. Второ, нетните къси и дълги позиции за всяка валута, освен отчетната валута, се конвертират по спот курсове в отчетната валута. След това те се сумират поотделно, за да формират съответно общо нетните къси позиции и съответно общо нетните дълги позиции. По-голямата от двете общи суми представлява общата нетна валутна позиция на институцията.
5. Независимо от параграфи 1—4 и до допълнителна координация, компетентните органи могат да изискат или да разрешат на институциите да използват алтернативни процедури за целите на настоящото приложение.
6. Първо, компетентните органи могат да разрешат на институциите да предвидят по-ниски капиталови изисквания срещу позиции при силно корелирани валути, вместо тези, които биха се получили от прилагането на параграфи 1—4 към тях. Компетентните органи могат да считат двойка валути за силно корелирани, само ако вероятността от възникване на загуба, изчислена на база на ежедневните данни за валутния курс за предходните три или пет години — при еднакви и противоположни позиции в тези валути през следващите десет работни дни, която е 4 % или по-малко от стойността на конкретната съчетана позиция (оценена в отчетната валута) има вероятност най-малко 99 %, когато се използва три годишен период на наблюдение, или 95 %, когато се използва пет годишен период на наблюдение. Изискването за собствен капитал по съчетаната позиция при две силно корелирани валути трябва да бъде 4 %, умножено по стойността на съчетаната позиция. Капиталовото изискване по несъчетаните позиции при силно корелираните валути, и всички позиции в други валути трябва да бъде 8 %,

умножено по по-високия сбор от нетните къси или нетните дълги позиции в тези валути след отстраняване на съчетаните позиции по силно корелираните валути.

7. Второ, компетентните органи могат да разрешат на институциите да приложат алтернативен метод към включените в параграфи 1—6 за целите на настоящото приложение. Капиталовото изискване, получено по този начин, трябва да бъде достатъчно:
 - i) за да превиши загубите, ако има такива, които биха възникнали при поне 95 % от последователните периоди от десет работни дни през предходните пет години, или, съответно, при поне 99 % от последователните периоди от десет работни дни през предходните три години, ако институцията е започвала всеки от тези периоди с текущите си позиции;
 - ii) на база на анализ на движенията на валутния курс през всички последователни периоди от десет работни дни през предходните пет години, да превиши вероятната загуба през следващия период на държане от десет работни дни за 95 % или повече от това време, или, съответно, да превиши вероятната загуба за 99 % или повече от времето, когато анализът на движенията на валутния курс покрива само предходните три години; или
 - iii) независимо от размера на i) или ii) да превиши 2 % от откритата нетна изчислена позиция съгласно параграф 4.
8. Трето, компетентните органи могат да разрешат на институциите да закрийт позициите във всяка валута, което подлежи на задължително от правна гледна точка междуправителствено споразумение за ограничаване на колебанията на тази валута по отношение на другите валути, включени в същото споразумение, по който и да е от методите, описани в параграфи 1—7, използван от тях. Институциите изчисляват съчетаните си позиции по тези валути, като те подлежат на капиталово изискване, което е не по-малко от половината от максимално допустимото отклонение, определено в съответното междуправителствено споразумение по отношение на съответните валути. Несъчетаните позиции в тези валути се третираат по същия начин както и при другите валути.

Независимо от първия параграф, компетентните органи могат да разрешат капиталовото изискване по съчетаните позиции във валутите на държавите-членки, участващи във втория етап на Европейския паричен съюз, да бъде 1,6 %, умножено по стойността на тези съчетани позиции.
9. Компетентните органи уведомяват Съвета и Комисията за методите, ако има такива, които те изискват или разрешават по отношение на параграфи 6—8.
10. Комисията докладва на Съвета за методите, упоменати в параграф 9, и при необходимост, като се отчита международното развитие, предлагат по-хармонизиран режим на валутния риск.
11. Нетните позиции по съставните валути могат да бъдат разбити до валутите, които ги съставляват, в съответствие с действащите квоти.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДРУГИ РИСКОВЕ

Инвестиционните посредници са задължени да държат собствен капитал, равностоен на една четвърт от разходите им за издръжка за предходната година. Компетентните органи могат да коригират това изискване в случай на съществена промяна в дейността на посредника в сравнение с предходната година. В случаите, когато един посредник е осъществявал дейност по-малко от година, включително и деня, в който е започнал дейността си, изискването е една четвърт от цифрата на разходите за издръжка, предвидени в бизнес плана, освен ако компетентните органи не изискват корекция на този план.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

1. Собственият капитал на инвестиционните посредници и кредитните институции се определя в съответствие с Директива 89/299/ЕИО.

За целите на настоящата директива инвестиционните посредници, които не са приели една от правно-организационните форми, посочени в член 1, параграф 1 от Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. въз основа на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора за годишните счетоводни отчети на някои видове дружества ⁽¹⁾, се счита че попадат в приложното поле на Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. за годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банките и другите финансови институции ⁽²⁾.

2. Независимо от параграф 1 компетентните органи могат да разрешат на тези институции, които са длъжни да отговарят на изискванията за собствен капитал, определени в приложения I, II, III, IV и VI, да използват алтернативно определение, когато трябва да спазват само тези изисквания. Нито една част от така формирания собствен капитал не може да се използва едновременно за отговаряне на други изисквания за собствен капитал. Това алтернативно определяне включва пера по букви а), б), и в) по-долу, минус перо, посочено в буква г), като приспадането на това перо става по преценка на компетентните органи:

- а) собственият капитал по смисъла на Директива 89/299/ЕИО с изключение само на точки 12 и 13 от член 2, параграф 1 от същата директива за тези инвестиционни посредници, които са задължени да приспадат перо, предвидено в буква г) от общо перо, посочени в букви а), б) и в) от настоящия параграф;
- б) нетната печалба на институцията по търговския портфейл, минус предвидими такси или дивиденди, минус нетните загуби по останалата част от дейността, при условие че нито една от тези суми вече не е била включена в перо, посочено в буква а) от настоящия параграф по точки 2 или 11 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО.
- в) подчиненият заемаен капитал и/или перата, посочени в параграф 5, при условията, посочени в параграфи 3—7;
- г) неликвидни активи съгласно определението в параграф 8.

3. Непривилигиrowания заемаен капитал, посочен в параграф 2, буква в) трябва да има първоначален падеж от най-малко две години. Той трябва да бъде изцяло изплатен и кредитното споразумение не трябва да включва клауза, предвиждаща, че при определени обстоятелства, освен прекратяване на институцията, дългът ще стане платим преди договорения падеж, освен при одобрение на компетентните органи. Нито главницата, нито лихвите по такъв подчинен заемаен капитал могат да бъдат погасени, ако подобно погасяване означава, че собственият капитал на институцията тогава ще възлиза на по-малко от 100 % от цялостния размер на капиталовото изискване за институцията.

Освен това, институцията уведомява компетентните органи за всички плащания по подчинения заемаен капитал веднага щом собственият капитал падне под 120 % от цялостния размер на капиталовото изискване.

4. Подчиненият заемаен капитал, упоменат в параграф 2, буква в), не може да надвишава максимума от 150 % от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията, предвидени в приложения I, II, III, IV и VI, като този таван може да бъде достигнат само в конкретни обстоятелства, приемливи за съответните органи.
5. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да заменят непривилигиrowания заемаен капитал, посочен в параграфи 3 и 4 с точки 3 и 5—8 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО.
6. Компетентните органи могат да разрешат инвестиционните посредници да превишат тавана за подчинения заемаен капитал, предвиден в параграф 4, ако те преценят за разумно от гледна точка на надзора, и при условие че общо този подчинен заемаен капитал и перата, посочени в параграф 5, не надвишават 200 % от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията в приложения I, II, III, IV и VI, или 250 % от същото количество, в случаите когато инвестиционните посредници приспадат перото по точка 2, буква г) съгласно параграф 2, при изчисляване на собствения капитал.

⁽¹⁾ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).

⁽²⁾ ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.

7. Компетентните органи могат да позволят тавана за непривилигирания заеман капитал, предвиден в параграф 4, да бъде превишен от кредитна институция, ако преценят, че е разумно от гледна точка на надзора, и при условие че общо този непривилигиран заеман капитал и позициите, посочени в параграф 5, не надвишават 250 % от първоначалния собствен капитал, предвиден за покриване на изискванията от приложения I, II, III и VI.
8. Неликвидните активи включват:
- материални дълготрайни активи (освен когато земята и сградите отговарят на изискванията за обезпечение на заемите),
 - дялови участия, в това число и подчинени вземания от кредитни и финансови институции, които могат да бъдат включени в собствения капитал на тези институции, освен ако не са били приспаднати по точки 12 и 13 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО или по параграф 9, iv) от настоящото приложение.
- В случаите, когато акциите на една кредитна или финансова институция са държани временно за целите на финансово помощна операция, целяща преобразуване или спасяване на институцията, компетентните органи могат да отменят тази разпоредба. Те могат също така да я отменят и по отношение на акциите, които са включени в търговския портфейл на инвестиционния посредник,
- дялови участия и други инвестиции в предприятия, освен кредитни институции и други финансови институции, които не са лесно продаваеми,
 - дефицити при дъщерни предприятия,
 - депозити, освен тези, които са предназначени за погасяване в срок от 90 дни, а също и с изключение на плащанията във връзка с договорите за фючърси или опции, за които е внесен марж,
 - кредити и други дължими суми, освен дължимите за погасяване в рамките на 90-дневен срок,
 - материални запаси, освен ако те не подлежат на капиталовото изискване, посочено в член 4, параграф 2, и при условие че това изискване е не по-малко от предвиденото в член 4, параграф 1, iii).
9. Инвестиционните посредници, включени в група, подлежаща на освобождаване от задължението, посочено в член 7, параграф 4, трябва да изчислят собствения си капитал в съответствие с параграфи 1—8, по силата на следните модификации:
- i) неликвидните активи, посочени в параграф 2, буква г), трябва да бъдат приспаднати;
 - ii) изключението, предвидено в параграф 2, буква а), не трябва да покрива компонентите от точки 12 и 13 от член 2, параграф 1 на Директива 89/299/ЕИО, които един инвестиционен посредник държи във връзка с предприятията, включени в обхвата на консолидацията, съгласно определението от член 7, параграф 2 от настоящата директива;
 - iii) границите, посочени в член 6, параграф 1, букви а) и б) от Директива 89/299/ЕИО, се изчисляват по отношение на първоначалния собствен капитал, минус тези компоненти на точки 12 и 13 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО, описани в ii), които са елементи на първоначалния собствен капитал на съответните предприятия;
 - iv) компонентите на точки 12 и 13 от член 2, параграф 1 от Директива 89/299/ЕИО, посочени в iii), се приспадат от първоначалния собствен капитал, вместо от общо всички точки, посочени в член 6, параграф 1, буква в) от същата директива за целите, по-конкретно, на параграфи 4—7 от настоящото приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ГОЛЕМИ ЕКСПОЗИЦИИ

1. Институциите, посочени в член 5, параграф 2, наблюдават и контролират експозициите си към отделните клиенти и групи от свързани с институциите клиенти съгласно определението на Директива 92/121/ЕИО, по силата на следните модификации.
2. Експозициите към отделни клиенти, възникващи в търговския портфейл, се изчисляват чрез сумиране на i), ii) и iii):
 - i) превишаването, когато е положително, на дългите позиции на една институция над късите ѝ позиции по всички финансови инструменти, емитирани от даден клиент (нетната позиция по всеки от отделните инструменти се изчислява в съответствие с методите, посочени в приложение I;
 - ii) в случаите на поемане на дългов инструмент на или акция, експозицията на институцията е нетната ѝ експозиция (която се изчислява чрез приспадане на поетите позиции, които са заявени или подпоети от трети страни по официално споразумение), редуцирана с коефициентите, посочени в параграф 39 от приложение I.
До допълнителна координация компетентните органи изискват от институциите да въведат системи за наблюдение и контрол върху експозициите си, свързани с поемането на позициите, между времето на първоначалното запълнение и първия работен ден в контекста на поетия риск на съответните пазари;
 - iii) експозициите, които са резултат от сделки, споразумения и договори, посочени в приложение II с даден клиент, които се изчисляват по начина, изложен в приложението, без прилагане на тегла за риск, свързан с контрагента.
3. След това експозициите към групи от свързани с институцията клиенти по търговския портфейл, се изчисляват чрез сумиране на експозициите към индивидуалните клиенти в една група, по изчислението в параграф 2.
4. Цялостните експозиции към отделни клиенти или към групи от свързани с институцията клиенти, се изчислява чрез сумиране на експозициите, възникнали в търговския портфейл и експозициите, възникнали в резултат от останалата дейност, като се отчита предвиденото в член 4, параграфи 6—12 от Директива 92/121/ЕИО. За да се изчисли експозицията по дейността, несвързана с търговския портфейл, институциите приемат експозицията, възникнала във връзка с активите, приспаднати от собствения им капитал по силата на параграф 2, буква г) от приложение V, за нула.
5. Цялостните експозиции на институциите към индивидуални клиенти и групи от свързани с институцията клиенти, изчислени в съответствие с параграф 4, се отчитат в съответствие с член 3 от Директива 92/121/ЕИО.
6. Този сбор от експозициите към индивидуални клиенти или групи от свързани с институцията клиенти се ограничава в съответствие с член 4 на Директива 92/121/ЕИО, по силата на преходните разпоредби на член 6 от същата директива.
7. Независимо от параграф 6 компетентните органи могат да позволят активите, съставляващи вземания от и други експозиции към инвестиционни посредници, признати инвестиционни посредници на трети страни и признати клирингови къщи и борси за финансови инструменти, да подлежат на същото третиране като тези за кредитните институции съгласно член 4, параграф 7, i), параграфи 9 и 10 от Директива 92/121/ЕИО.
8. Компетентните органи могат да разрешат предвидените в член 4 на Директива 92/121/ЕИО лимити да бъдат превишени, при условие че са изпълнени едновременно следните условия:
 1. експозицията към клиента или група клиенти по дейността, несвързана с търговския портфейл, не надвишава лимитите, заложи в Директива 92/121/ЕИО, изчислени по отношение на собствения капитал съгласно определението в Директива 89/299/ЕИО, така че превишението произтича изцяло от търговския портфейл;
 2. предприятието покрива допълнително капиталово изискване върху превишаването на лимитите, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 92/121/ЕИО. То трябва да се изчисли чрез подбор на тези компоненти от общата търговска експозиция към клиента или група клиенти, която привлича най-високите изисквания за специфичен риск в приложение I и/или изискванията в приложение II, сборът от които се равнява на размера на превишението, упоменато в точка 1; в случаите когато превишението е в рамките на 10-дневен срок, допълнителното капиталово изискване трябва да бъде 200 % от изискванията, посочени в преходното изречение, за тези компоненти.

В 10 дневен срок от възникване на превишението, компонентите на превишението, подбрани в съответствие с горните критерии, трябва да бъдат причислени към съответния ред в колона 1 на таблицата по-долу във възходящ ред на изискванията за специфичен риск в приложение I и/или изискванията в приложение II. Институцията след това изпълнява допълнителното капиталово изискване, равняващо се на сбора от изискванията за специфичен риск в приложение I и/или изискванията в приложение II за тези компоненти, умножен по съответстващия коефициент в колона 2;

Таблица

Превишаване на лимитите (въз основа на процента собствен капитал)	Коефициенти
(1)	(2)
до 40 %	200 %
от 40 % до 60 %	300 %
от 60 % до 80 %	400 %
от 80 % до 100 %	500 %
от 100 % до 250 %	600 %
над 250 %	900 %

3. в случаите, когато са изминали 10 дни или по-малко от възникване на превишението, експозицията по търговския портфейл към клиента или групата от свързани с институцията клиенти не бива да превишава 500 % от собствения капитал на институцията;
4. всички превишения, съществуващи за над 10-дневен период, сумарно не трябва да превишават 600 % от собствения капитал на институцията;
5. институциите докладват на компетентните органи на всеки три месеца за всички случаи, при които лимитите, включени в член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 92/121/ЕИО, са били превишени през предходните три месеца. При всеки от случаите, в които лимитите са били превишени, размерът на превишаването и името на клиента се докладват.
9. Компетентните органи въвеждат процедури, за които уведомяват Съвета и Комисията, за да осуетят умишленото неизпълнение на допълнителните капиталови изисквания от страна на институциите, които биха възникнали във връзка с експозициите, които са в превишаване на лимитите, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 92/121/ЕИО, след като тези експозиции вече са били поддържани за повече от 10 дни, посредством временно прехвърляне на тези експозиции на друга компания, било то в рамките на самата група или не, и/или чрез предприемане на изкуствени сделки за закриване на експозицията за 10-дневния период от време и създаване на нова експозиция. Институциите поддържат системи, които осигуряват незабавното информизиране на компетентните органи за всеки трансфер с подобен ефект.
10. Компетентните органи могат да позволят на институциите, на които е разрешено да използват алтернативната дефиниция за собствен капитал по параграф 2 от приложение V, да използват дефиницията за целите на параграфи 5, 6 и 8 от настоящото приложение, при условие че въпросните институции са задължени, освен това, да покрият всички свои задължения, съгласно предвиденото в членове 3 и 4 от Директива 92/121/ЕИО, по отношение на експозициите, възникващи извън търговските им портфейли, чрез използване на собствения капитал съгласно определението в Директива 89/299/ЕИО.